

Список використаних джерел:

1. Ілляшенко О.В. Економічна безпека торговельного підприємства з позиції системного підходу. Економічний простір.- №142, 2019.- с. 161-171.
2. Семикіна М.В., Семикіна А.В., Мельник А.В. Людський капітал регіону: небезпека кадрових катастроф. Наукові праці Кіровоградського національного технічного університету, 2018. Вип. 33. С. 87-95.
3. Колодяжна І.В., Букріна К.А. Економічна безпека в системі сталого функціонування підприємства. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Сер.: Міжнародні економічні відносини та світове господарство. 2019. Вип. 23. Ч. 1. С. 135-140.

УДК 314.7

*Голбанос С.С.,
здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти
(Науковий керівник: д.е.н., професор Семикіна М.В.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ ПІДХІД ДО РЕГУЛЮВАННЯ МІГРАЦІЙНОЇ МОБІЛЬНОСТІ МОЛОДІ З ПОЗИЦІЙ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Війна, розв'язана РФ проти України, її катастрофічні наслідки, потребують пошуку альтернатив, нових рішень, перегляду колишніх концепцій у сфері праці, зайнятості, міграційної політики з позицій безпеки країни. Реалії, які маємо в умовах воєнного стану – це гостра демографічна криза, втрати людського капіталу внаслідок жорсткої війни, розв'язаної РФ проти України, це небезпека нової хвилі міграційних втрат молоді, яка прагне вчитися та працювати за кордоном, отримуючи більш високі заробітки за кордоном. Все це потребує уважного вивчення та врахування через призму національної безпеки, перспектив і завдань післявоєнної розбудови країни.

Аналіз наукових джерел доводить, що в Україні проблематику мобільності населення багатоаспектно досліджують Лібанова Е., Позняк О., Садова У., Риндзак О., Біль М., Семикіна М., Бортник Н., Мороз Н. та ін. [1-4]. Водночас аспекти міграційної мобільності молоді та її регулювання з позицій національної безпеки поки відносяться до недостатньо вивчених питань.

Мета статті – обґрунтувати необхідність розробки концептуального підходу до регулювання міграційної мобільності молоді в контексті національної безпеки України.

Базуючись на наукових поглядах авторів [1-4] можна стверджувати, що автори найчастіше розуміють мобільність як прояв рухливості, здатності до переміщень. Слід враховувати, що мобільність людей і молоді зокрема може приймати різноманітні форми в залежності від зміни мотиваційних установок, здатності гнучко приймати рішення щодо руху у певному напрямі, щоб досягти певної мети, адаптуватися до змін, нового середовища праці та життя.

Загалом здатність до мобільності може бути реалізована в адаптаційних й просторових формах: адаптаційна мобільність може виступати як соціальна та

професійна; просторова мобільність – набувати видів міграційної, академічної, ділової (відрядження), економічної (релокація бізнесу), туристичної.

Розвиваючи наукову думку, пропонуємо тлумачити міграційну мобільність молоді як здатність молодих людей до зміни місця перебування та реалізації свободи вибору, що характеризується фізичним переміщенням на певні відстані та час і спричиняє якісні зміни її інтелектуального потенціалу й соціальної ідентичності. На етапі викликів набуває актуальності розробка нових підходів до вивчення міграційної мобільності молоді як явища, що може нести певні загрози для розвитку економіки, що вимагає пошуку адекватних можливостей щодо її регулювання.

Без пошуку нових концептуальних підходів до регулювання міграційної мобільності молоді складно сформулювати стратегію відновлення людського капіталу країни після війни.

Особливість нашого концептуального підходу полягає:

по-перше, у визнанні необхідності гнучкого та багаторівневого розв'язання проблеми міграційної мобільності молоді за допомогою системи чинників та важелів (економічних, правових, морально-психологічних тощо);

по-друге, побудови та функціонування механізму регулювання міграційної мобільності молоді, в якому цілі, завдання, функції, інструменти та засоби впливу треба буде узгоджувати з пріоритетами безпеки держави, її економіки, спрямовувати дію на збереження людського потенціалу, стимулювання повернення міграційного потенціалу молоді в Україну, його ефективного використання в інтересах повоєнної розбудови економіки нашої держави.

Отже, у пошуку відповіді на питання «регулювати чи не регулювати міграційну мобільність молоді» вважаємо пріоритетом передусім інтереси національної безпеки України. Тому сьогодні і надалі (у часи повоєнної розбудови економіки) важливо пов'язувати будь-які гнучкі регуляторні функції держави, стимулюючі заходи у сфері міграційної політики передусім з питаннями безпеки країни та її відновлення.

Список використаних джерел:

1. Біль М.М. Ефективність механізму регулювання міграції населення: теоретико-методичні основи оцінювання. Регіональна економіка. – 2017. № 2(84). С. 73-79.
2. Садова У.Я. Міграція в умовах трансформації регіональних ринків праці України: механізми регулювання. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України». Львів, 2019. 263 с.
3. Лібанова Е.М., Позняк О.В. Зовнішня трудова міграція з України: вплив COVID-19. Демографія та соціальна економіка. 2020. №4. С.25-40. <https://dse.org.ua/arhcrive/42.html>
4. Біль М.М. Міграційна мобільність населення в економічних дослідженнях: теоретичні аспекти. Демографія та соціальна економіка. 2022. № 1(47). С. 88-102. DOI: <https://doi.org/10.15407/dse2022.01.088>
5. Semykina M., Kabay V., Luchyk S., Semykina A. Motivational regulators of migration behavior of the population. Studied of Applied Economics. Vol. 39 No. 7 (2021): Special Issue: Impact of Current Trends in Social Commerce, Economics, and Business Analytics / Monograph. Available at: <http://ojs.ual.es/ojs/index.php/eea/article/view/4999>